

влението на мърдаието, като че ся отдалечавать единъ отъ други; а оныя, които ся намиратъ отъ задъ, ся сближавать. Сжцото трябаше да става и съ звѣздытъ; когато на пр. наблюдательтъ ся мърда връхъ повърхностьтъ на земятъ отъ Скъмъ *N*, то звѣздытъ, кои ся намиратъ въ сѣвернѣтъ часть на небето, трябаше да ся отдалечавать една отъ другъ, а оныя, кои ся намиратъ връхъ сръщоположнѣтъ стърнъ на небето — да ся сближавать, и слѣд. о ѡртаніята на съзвѣздіята трябаше да ся измѣняють. Нищо такова ся не случва когато наблюдаваме някое съзвѣздіе на пр. Голямата Мечка, отъ различни мѣста на земятъ п повърхность. Ѳчъртанието на съзвѣздіето си остава сжцото и тъчното измѣрваніе на жгълнытъ разстоянія на звѣздытъ, кои го съставять, показва, че и тѣ ся не измѣняють. Тѣзи неизмѣняемость може да ся обясни само съ едно предположеніе, че размѣрытъ на земятъ ся съвсѣмъ ничтожны въ сравненіе съ разстояніето на звѣздытъ отъ ней; съ други думы — че земята представлява точка посрѣдъ онова пространство, въ което ся распрѣснаты звѣздытъ.

III.

Какъ ся опредѣля положеніето на свѣтилата върху небесный сводъ?

10. ВИСОЧИНА И АЗИМУТЪ *) НА СВѢТИЛОТО. Когато ся опредѣля положеніето на свѣтилата относительно на някоя плоскость, на пр. плоскостьта на горизонтътъ, ный можемъ да знаемъ само жгълното имъ разстояние отъ тѣзи дирнята, съ други думы, — жгълтъ, кой ся състави съ тѣзи плоскость отъ лжчтъ, кой върви изъ свѣтилото въ окото на наблюдательтъ. Съ тѣзи цѣль, на основание на

*) Азимутъ (отъ as—semtn, пѣтъ) жгълъ, кой е съставенъ отъ вертикальный кржгъ на свѣтилото съ меридианътъ на мястото за наблюданіе.